

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Monday•, 12 •January•, 2015 01:10• - •Last Updated•

••Monday•, 12 •January•, 2015 01:15•

சரியாக இருபது வருடங்கள் ஆகப்போகின்றன. இமயத்தின் எழுத்துடன் முதல் பரிச்சயம் நிகழ்ந்து. ஐந்தாம் பத்திரிகை இமயத்தின் எழுத்துடனான முதல் பரிச்சயத்ததைத் தந்தது. தலித் சமீகத்திடமிருந்து இன்னம் ஒரு சிறப்பான எழுத்தின் வருகையைக் கண்டு எனக்கு மிகுந்த உற்சாகமும் மகிழ்ச்சியும். வகைஜன கவர்ச்சியை மீறி தனித்தனம் ஒன்று தனக்கென வகுத்துக்கொண்டு தம் பயணத்ததைத் தொடங்கியவர்கள் கணிசமாக வந்துகொண்டிருந்த காலம் அது, கவனிக்கப் பட்டிருக்கொண்டிருந்த காலகட்டமும்/. தன்னையெதிர்ப்படுத்திக்கொண்ட காலகட்டம். ஆனால் வகைஜன கவர்ச்சியை ஒதுக்கியது ஒன்று தான் அவர்களை ஒன்று படுத்தியதே தவிர, அதில் உரத்த கோஷங்களும், பிரசாரமும், மிகைப்படுத்தல்களும், கொள்கைகளே அனுபவங்களாக உருவாகப்பட்டுவயாகவும் இருந்தவை ஒரு சுவடாகவும், இன்னொரு சுவடு இதுவரை சொல்லப்படாத அனுபவங்களாகக் குழுத்துரு கொடுக்கப்பட்டனவாகவும், வரத்தொடங்கின. இந்த இரண்டாம் சுவட்டில் தான் ஐந்தாம், ஐந்தாம், ஐந்தாம் யோன்றோருடன் ஐந்தாம்

சேர்ந்து கொண்டது தெரிந்தது.

பிரசாரப்படுத்தப்பட்ட, தலித் இலக்கியத்தின் இலக்கணம் என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்றும், அதில் தாம் காணவிரும்புவது என்ன என்றும், இலக்கியத்தளத்துக்குள் வந்த சில அரசியல் சட்டாம்பிள்ளைகள் வகுத்த சட்டகம் எதுவும் இவர்கள் எழுத்துக்கு ஒத்து வருவதாக இல்லை. கிறித்துவராக மாறிவிட்ட சலவதைத் தொழில் செய்யும் ஒரு தலித் குடும்பம், காலனியில் இடம்பெற்றுவிட்ட தலித் குடும்பத்தின் வாசலில் நின்று “சாமியோவ” என்று கரல் கொடுத்துத் தான் மிஞ்சிய சோறு கிடக்கவும். இது அன்றாட வாழ்க்கை. இந்த நிலையிலிருந்து தப்ப முடியும் தான். அதற்கு அவர்கள் உணுக்கு குடியிற்றி, சலவதைக் கடையொன்று வகைகவண்டும். அப்போது கடைக்கு வந்து சலவதைக்குத் துணி கொடுத்துப் போவார்கள் அந்த காலனிக் காரர்கள். வீட்டுக்குள் அனுமதி இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால் சலுனுக்குள் நுழைவது பற்றியோ அரண்மணி நேரத்துக்கு தலையைக் கொடுப்பது பற்றியோ தயக்கங்கள் இருப்பதில்லை.

இது ஒன்றும் எல்லாருக்கும் எல்லா நிலைகளிலும் ஒரு தீர்வதைத் தந்து விடவதில்லை. எந்த சமீக பொருளாதார மாற்றத்திலும் இது தொடர்த்தான் செய்கிறது பலவற்றோ தளங்களில், ரப்பங்களில். ஆனால் சாடப்படும் பழக்கங்களும்,

•Written by - வனெங் கட் சாமிநாதன் -•

•••Monday••, 12 ••January•• 2015 01:10•• - ••Last Updated••
•••Monday••, 12 ••January•• 2015 01:15••

நம்பிக்கைகளும் அந்தந்த சமயங்களிலுள்ள ஏற்பாடுகளும் செய்கின்றன. கலவி, பொருளாதாரம் எதுவும் சில அடிப்படையான அடையாளங்களை மாற்றுவது என்பது நடப்பதில்லை. கோஷமிடலாம். கற்பனையான எழுத்துக்களை பிரசாரமாக முன்வைக்கலாம். எத்தகைய எழுத்துக்கள் என்ன சட்டதிட்டங்களிலுள்ள ஏற்பாடுகள் எழுதப்படவேண்டும் என்று விதிகள் செய்யலாம். ஆனால் வாழ்க்கை அனுபவம் வறோகத்தான் வந்து முன்னின்று பயமுறுத்துகிறது.

யார் நினைத்துப் பார்த்த திருப்பார்கள். தலித் சமீகத்திலும் பணைக் கழந்தையைக் கோவிலின் பராமரிப்பில் விட்டு அது வளர்ந்ததும் அதற்குப் பொட்டுக் கட்டிச் சுற்றியிருக்கும் எல்லா கிராமத்துக் கோவில்களுக்கும் பொதுவான தவேதாசியாகக் கப்படுவாள் என்று? இமையை "செடல்" என ஒரு நாவலையே எழுதியிருக்கிறார். ஆரம்ப வருடங்களில், வரையறுக்கப்பட்ட சட்டகத்துக்கள் அடையாத தலித் வாழ்க்கையை எழுதியவர்களுக்கு சட்டாம்பிள்ளைகளால் எழுந்த எதிர்ப்பு இப்போது காணப்படுவதில்லை. வருடங்கள் செல்லச் செல்ல, எதிர்ப்புகள், மங்கி மறைந்து விட்டன. முற்போக்கு எழுத்தாக்கங்களின் அன்றைய ஜொலிப்பு இன்று மங்கியது போல, அன்றைய தலித் எழுத்தாக்க கான வாய்ப்பாடுகள் இன்று கடைக்கப்படுவதில்லை. இமையைத் தன் அனுபவத்தை, கடைததை, வாழ்ந்ததை மீறி எதுவும் எழுதுவதில்லை. எதையும் நாட்கப்படுத்துவதில்லை. மிகப்பெரிய எழுத்தாக்கத்தில்லை. தன்னையே சுற்றி, தான்கண்ட அனுபவங்களை அதன் இயல்பில் எழுதுகிறார். அவரது நான் பதித்த பழைய கதைகள், நாவல்கள் நினைவிலிருந்து மங்கலாகத் தான் தெரிகின்றன. மறுபடியும் பதித்தாக வளையும். பதித்த மனிதர்களும் வாழ்க்கையும் தான் நினைவில் இருக்கின்றனவே தவிர, மற்றவை திரும்பப் பதித்த தான் நினைவுகளை புதுப்பித்துக் கொள்ளவளையும். ஆனால் இப்போது முன்னிருக்கும் சாவச் சோறு சிறு கதையைத் தொகுப்பு பழகிய, பரிச்சயமான இமையைத் ததைத் தான் நினைவில் திரையோடச் செய்கிறது..

இமயைத் தின் கதகைகளில் அவர் கதகை சொல் வதில் லை. கதையில் வரும் மனிதர் கள் பசேசுகிறார் கள் . கதகைகளில் அவர் கள் பசேசைப் பதிவு செய் வதைத் தவிர இமயைம் செய் வது வறே ஓன் றும் இல் லை. பசேசுக் கள் தான் அவர் கள் இரூக் கும் நிலையை, அவர் கள் வாழ் க்கையின் அன் றயை நிலையை, அவர் கள் தவிப் புக் ளையும் பிண்கை கப் பட் பிருக் கும் சிக் கல் களையும் சொல் கிறது. பசேசுக் களும் ஏதும் வர் ண்ணகைகள் , உணர் வுப் ப்ரூக் கைச் கொண் டவன அல் ல.. சாதாரண அன் றாட் மொழியில் அன் றாட் செய் திகளைச் சொல் வது தான் . உரையாட் ல் கள் ம் லமே மக் கள் வாழும் வாழ் க்கையின் குணம் முழுவமையும் அந் த சாதாரண சொற் கள் ம் லமே கதகை சொல் லிவிடுகிறது. தி.ஜானகிராமன் கதகை சொல் வது போல். தி.ஜானகிராமனிலாவது அழகான கவித் வமான சொற் கள் வந் து விடும் . சில வர் ண்ணகைகள் அவரூக் கயோன் வர் ண்ணகைகள் வந் து விழும் . ச்ரீழலின் விவரிப் பும் , மனிதர் களின் குண விவரிப் பும் ஓரிரு வாக் கியங் களில் வந் து விழும் . இமயைத் திடம் அதுவும் இல் லை. தடொடக் கத் திலிருந் து கதகையின் முடிவு வரை வறும் அன் றாட் கிராமத் தானின் பசேசுக் கள் தான் . கதகை ஓர் ப்ரெண் ணின் அவல் வாழ் க்கையைச் சொல் லும் . அவல் ம்ரென் றால் , அதைச் சொல் ல் பதிதாக ஓர் சொல் லை உருவாக் கத் தான் வ்ரெண் டும் . நம் அன் றாட் வழக் கில் சொல் வ்ரோமே, சும் மா உங் க ஊர் , எங் க ஊர் அவல் மில் லை.

•Written by - வனெங் கட் சாமிநாதன -•

••Monday•, 12 •January• 2015 01:10• - •Last Updated•
••Monday•, 12 •January• 2015 01:15•

என்று ஒரு கதை, அதேகாட்சி. வணேட்டுதல் இல்லலை. எரிச்சலகை ககொட்ட. பரியநாயகத்தின் பணை சங் காணி அவளோட பபிக் கும் பரியப்பா பபையன் ககோபாலுவோட ஓபிப்போய் விட்டாள். ஊர் பபிராவும் அவளதைத் தான் திட்டுகிறது. ககோபாலுவின் அம் மாவிலிருந்து தகொடங்கி. “ அடப்பாவி தபெ்வமதே, ஓடூனவ, ஓர் சக கிலிப் பய, வணணாரப்பய கட்ட ஓபியிருந்தாக் கட்ட தவேலியதே, என் நடுஞ்சு ஆறியிருக்கூமதே, ஊர் உலகத்திலதே இவளக்கு ஆம் பிளயைதே இல்லியா? என் று பபொறுமிக் ககொட்டுகிறாள். ககடசியில் “ நீ சகோதன் வகைக்கணும். நீ நல்ல சாமியா இருந்தா அடுத்த எட்டாம் நாளக்குள்ளார, அவ சதெத்தான் னு நல்ல சதேதி எனக்கு வரணும் ...அப்பி வரலனே னா,சாமின் னு கட்ட பாக் காம் உன் மடுஞ்சிலதே சாணியக் கரச்சு ஊத்திடுவனே” என் று சாபத்தோடோ வணேட்டுதலயைோடோ சாமி முன் நடுஞ் சாணகிடயாக விழுந்து கும் பிட்ட பகோகிறாள்.

பரோசை என்ற கதையில் கோகிலாவாக்கு கிராமத்தில் வட்ட வளியில் மலம் கழிக்க, உறவினர் முன்னால் நின்ற காத் திருப்பது பிபிக்கவில்லை. டவூனில் இருக்கும் மாப்பிள்ளையாக இருந்தால் இதிலிருந்து விடப்படலாம். கருப்பாக, அழகில்லாத சலெவ்மணியை, பற்றேரர் தடுத்தும் பிபிவாதமாக கட்டிக்கொள்கிறான். புரூஷன் வீட்டுக்குப் போகும் அவளது ரயில் பிரயாணம் கிராமத்தை விட பலமடங்கு சகிக்கமுடியாத அனுபவத்தைத் தந்துவிடுகிறது. அதிலிருந்து இவள் மீளப்போவதில்லை. ஸ்வச்ச பாரத அப்படி ஒன்றும் சூலபத்தில் என்ன, என்ன ஆணையிட்டும் கிடக்கப் போகும் ஸ்வச்ச பாரத இல்லாதான். அதுவும் இக்கதை போல ஒரு விடம்பனத்தில் தான் முடியும் போலத் தோன்றுகிறது.

இத்தொகுப்பின் தலைப்புக் கதை சாவு சோறு. கிராமத்து சாதிப் பிடிப்போ, வன்மமோ, வறியோ அதுதான் எவ்வளவு கொடூரம்! பிங்கோதையின் பணை ஹம்சவள்ளியதைத் தடேபள்ளிக்கட்டம் பள்ளிக்கட்டமாக அலகுகிறான். அவள் பணை பரிட்சை எழுதப் போனவள் வீட்டுக்குத் திரும்பவில்லை. டவுனில் வீடியோக் கடையில் விலை செய்பவனோடு ஓடிப் போய்விட்டாள். அவன் கீழ்சாதிக்காரன். பிங்கோதையின் பிள்ளைகள் வீடியோக்காரனையும் தங்கை ஹம்சவள்ளியையும் தடேபி கிடகைக்காது, வறியிடித்து பையனுடைய அம்மாவின் மாரை அறுத்துவிடுகிறார்கள். மார் அறுபட்டவள் தடுக்குப் போட்டுக் கொண்டு சாகிறாள். வீடியோக் கடை நாசமாகிறது. கொலை வழக்கு, வீடியோக் கடையை நாசம் செய்த வழக்கு ஊர்கட்ட அமரக்களம் செய்தது, யாரைப் பார்த்து என்ன பணம் கொடுத்து, தப்ப முடியவில்லை. கவுன்சிலர் சொந்த சாதி என்றாலும், “ஒரு கஷ்டம் நாத் தான் சாதி தரையுது உங்களுக்கு? என்று அவர்களுக்கு கோபம். அவர்கள் சிறையிலிருந்து திரும்பி வந்தால், இவளை மறுபடியும் தடேவார்கள். ,மானம் கெட்ட சாதி கெட்ட தங்கையை வேட்டி மூலையை அறுத்து பிணமாகி விடுவார்கள்.. அல்லது தீ வதைத்துக் கொளுத்திவிடுவார்கள். கொலைகாரப் பசங்க. ஊர்லே மானத்தோட வாழ முடியாது. அதுக்கு முன்னாலே அவளுடைய பணத்தை, நகை நட்டை அவளுக்குக் கொடுத்துட்டணும். அவங்களுக்கு அவசெத்துட்டா. செத்தககான சடங்குகள் மும்முரமாக நடந்தது. ஊரில் எல்லோருக்கும் கறி வதைத்து சாப்பாடு. அம்மாக காரியும் அந்த சாவு சோறு திங்கிறான். என பசங்க எந்த கீழ்சாதிப் பண்ணோட ஓடினாலும் அவங்க ஆம்பிளிங்க. என்று அதுக்கு ஒரு நியாயம் சொல்கிறான். பண்ணைத் தடேபி வந்த ஒரு பள்ளிக்கட்ட விலைக்காரியிடம் இந்தக் கதை

717